

NIUWE TUINWET Wil Wellen: presenteer betaalbare onderhoudsarme

Voorbeelden nodig

Het verstenen van tuinen is Ben van Ooyen, eigenaar van De Tuinen van Appeltern, een gruwel. Wil Wellen spreekt van krokodillentranen.

Onlangs kondigde Ben van Ooyen van de Tuinen in Appeltern zijn ontwikkelde 'Nieuwe Tuinwet' aan. Zodat straks 'tuingleuk binnen ieders handbereik komt'. De pers en de hele tuinbranche waren ervoor uitgenodigd. Ik viel ter plekke van mijn stoel. Niet dat ik het niet van harte eens ben met de 'Tuinwetten', integendeel. Een goede verhouding tussen groen en verharding, voldoende afwisseling tussen hoge en lage beplanting, rust en privacy en niet te veel werk, het zijn stuk voor stuk zaken die tuinliefhebbers als muziek in de oren zullen klinken. Mijn verbijstering geldt niet de boodschap, maar wel de afzender.

Als fervent tuinliefhebber stroopte ik vanaf de jaren tachtig Nederland af op zoek naar fraaie tuinen. De tuinen van tuinboekenschrijver Rob Herwig, de Priona-tuinen in Schuinesloot, de tuinen van Mien Ruys in Dedemsvaart waren schoolvoorbeelden van hoe mooi en inspirerend tuinen kunnen zijn, met veel liefde voor planten, compositie en goede informatie. De Informatietuinen Appeltern hoorden daar destijds beslist niet bij. Het draaide hier niet om mooie tuinen, maar om het verkopen van stenen, tegels, beton en hout. Door de als modeltuin gepresenteerde 'basistuin' liep een tientallen meters lang pad met om de paar meter weer een ander type bestrating. De beplanting speelde een ondergeschikte rol. Gelukkig zien de tuinen in Appeltern er tegenwoordig anders uit. De auteurstuinen en ontwer-

Een voorbeeld van een 'stenen tuin'.

foto Jan Rikken

pers-tuinen hebben het aanzien sterk verbeterd. Maar De Tuinen zijn groot geworden door het ruimte bieden aan allerlei commerciële bedrijven van bestratingen en andere materialen. Er zijn nauwelijks tuinen te vinden die méér hebben bijgedragen aan de versterking van tuinen als juist de Informatietuinen Appeltern. Het geeft

dan ook geen pas om nu de alarmklok te luiden en met veel aplomb een Nieuwe Tuinwet aan te kondigen. Om dan ook nog de Nederlandse hoveniers terecht te wijzen omdat ze te weinig goede informatie bieden en vooral geld willen verdienen aan harde materialen is eigenlijk schaamteloos. De trend dat tuinen steeds meer

tuinen als alternatief tegen versterking

tegen 'stenen tuin'

gezuiverd moet worden. Geopperd werd dat de overheid - die vaak tot in detail voorschrijft hoe huizen gebouwd moeten worden - wellicht ook meer eisen moet gaan stellen aan het groen in nieuwe en oude wijken. Of dit de weg is naar verbetering is sterk de vraag, maar duidelijk is wel dat het onderwerp serieuze aandacht behoeft.

Tuincolumnist Romke van der Kaa reageerde op het aankondigen van de Nieuwe Tuinwet door Van Ooyen met de opmerking dat deze hiermee een open deur intrapt. Dat het wat makkelijk is om de tuinbranche nu de schuld te geven van de versterking. Dat de trend vooral is geboren uit noodzaak: Nederland vergriest en zit vol met tweeverdieners die tijd noch energie hebben om veel in de tuin te werken. „Van Ooyen moet niet klagen, maar alternatieven bieden”. Ik sluit me daar van harte bij aan, maar ik wil daarbij nog wel een stap verder gaan. De Tuinen heeft in de loop der jaren vele tientallen modeltuinen aangelegd.

Wanneer je serieus begaan bent met het probleem, waarom dan niet al tien jaar geleden begonnen met een groots project met betaalbare onderhoudsarme tuinen? Met de ervaring die Appeltern heeft, zou dat geen al te grote opgave hoeven zijn. Leg tien à twintig voorbeeldtuinen aan, als alternatief voor versterking van voor- en achtertuinen. Tuinen met veel bodembedekkers met daartussen verwilderingbolletjes, wat struiken en leuke kleuraccenten van langbloeiende eenjarigen: elke ervaren tuinbedrijf of hovenier kan betaalbare tuinen aanleggen die nauwelijks onderhoud vergen.

Just De Tuinen in Appeltern zou een ideale plek zijn om serieuze alternatieven te bieden aan geïnteresseerden en aan hoveniers. Dat zou beter zijn dan goeie sier te maken met krokodillentranen over versterking. Door de versterking spoelt bovendien relatief schoon en uitstekend bruikbaar water het riool in, dat dan ook nog eens onnodig

verschillende politieke partijen in verkiezingstijd aan de tand te voelen over hun standpunten over groen in de stad. De leefbaarheid van hele wijken is immers in het geding door het verdwijnen van steeds meer groen in de openbare ruimte en de aangrenzende voortuinen. Door de versterking spoelt bovendien relatief schoon en uitstekend bruikbaar water het riool in, dat dan ook nog eens onnodig

op straatjes en pleintjes gaan lijken, en de kritiek hierop, is al decennia lang bezig. Ook in Nijmegen is het thema actueel. Vorig jaar bijvoorbeeld stelde Platform Groen in Nijmegen - een initiatief van de Vereniging Leefmilieu - een zwartboek samen van 'versteende voortuinen'. Het werd begin dit jaar aangeboden aan de Nijmeegse wethouder Jan van der Meer en gebruikt om